

Прето действие, трета картина,

която само с тебе днес живее,
с един замък олюпан да сразиме?
Защо проклинали род, земя, небе —
земя, небе и род са сити в тебе,
и трите ли ти искаш да погубим?
О, ти с това сам погорил сега
и своята любов, и ум, и хубост —
Благ, който имаш в изобилие.
Като скъпецник, който всичко крие,
не искаш да се насладиш от нищо,
що украсява ум, любов и хубост.
На кука востана ще затренира
мъртвешкото тяло; любовта ти
мърмива кметва става, щом погубиш
любовната си сам; умиш ти, който
и тялото, и любовта краси,
покварен е от звете; той барушот,
макар създаден за самозащита,
в ръцете на неопитен войник
възпламва и рачва свръст.
Приятелно, свести се! Жумета
е хуба! Жумета, за която
наш сам искаше да умрем! — е хуба?
Щастлив, щастлив си още, се Пибалт
— той искаше да те убие — падна
убит от твоята ръка — щастлив си!
Законът те заплашаваше със свръст,
но стана твой приятел и превърна
свръстта в изгнание, това не е ли
пак щастие за тебе? — Сколко щастие
обхрени са твоите върди